

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 217 af 16. maj 1984 om social pension (Folketingstidende 1983-84, 2. samling, sp. 133, 612, 5357, 5776; tillæg A, sp. 663; tillæg B, sp. 331; tillæg C, sp. 231), er senest bekendtgjort ved lovebekendtgørelse nr. 624 af 28. september 1987.

Det foreslås, at beregningen af rådighedsbeløbet for de enkelte kommuner ændres fra at være efter antallet af pensionister med *fuldt pensionstillæg* til efter antallet af pensionister, der kunne få *fuldt personligt tillæg*.

Rådighedsbeløbet, der angiver det højeste beløb for refusion af udgifter til personligt tillæg efter lovens § 17, stk. 1 og 3, har hidtil været beregnet efter et i loven nævnt beløb ganget med antallet af pensionister, der modtog fuldt pensionstillæg.

Efter Folketingets vedtagelse af den såkaldte samspilsløsning, jf. lov nr. 390 af 10. juni 1987, vil aftrapningen af ydelserne grundbeløb, pensionstillæg og personligt tillæg blive omlagt, således at ydelserne fremtidigt vil blive aftrappet i forlængelse af hinanden.

Efter samspilsløsningen skulle forbedringerne gennemføres trinvis i perioden 1988-1995. Blandt andet skulle beregningen af pensionstillæg ændres med virkning fra 1991 - og løbende indtil 1995.

Samspilsløsningen blev yderligere forbedret og fremrykket ved ændringen af pensionsloven af 12. marts 1988 (satsforhøjelser m.v.). Udover at nogle af fradragsbeløbene hermed blev yderligere forhøjet, blev den del af samspilsløsningen, der vedrører pensions-tillægget, fremrykket, således at den nu gradvis får virkning i perioden 1989-1993.

Indtægtsgrænsen/fradragsbeløbet for fuldt pensionstillæg er for øjeblikket på 10.200 kr. for enlige og 14.900 kr. årlig for gifte pensionister. Efter fremrykningen af samspilsløsningen vil fradragsbeløbene fra 1. januar 1989 blive forhøjet til 15.000 kr. for enlige og 30.000 kr. årlig for gifte pensionister. Hvert år frem til 1993 vil fradragsbeløbene yderligere blive forhøjet med henholdsvis 7.000 kr. og 14.000 kr. for enlige/gifte, således at fradragsbeløbene for pen-

sionstillæg den 1. januar 1993 vil udgøre 43.000 kr. for enlige og 86.000 kr. for gifte pensionister.

Fremrykningen af samspilsløsningen medfører således, at antallet af pensionister med fuldt pensionstillæg vil stige fra den 1. januar 1989 - og hvert år frem til 1. januar 1993.

Rådighedsbeløbet til personligt tillæg vil alene på grund af beregningsmetoden, antal pensionister med fuldt pensionstillæg, stige tilsvarende - uafhængigt af, at antallet af pensionister, der kunne få personligt tillæg, vil være stort set uforandret.

Samspilsløsningen har medført, at det er blevet muligt at afgrænse kredsen af pensionister, der har mulighed for at modtage personligt tillæg, da tildelte personlige tillæg skal beregnes efter den enkelte pensionists personlige tillægsprocent. Om beregningen af tillægsprocenten henvises til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 1.

Som nævnt ovenfor medfører samspilsløsningen blandt andet, at pensionstillæg først påbegyndes aftrappet, efter at det personlige tillæg er aftrappet fuldt ud. Samspilsløsningen medfører således, at gruppen af pensionister med henholdsvis fuldt personligt tillæg og fuldt pensionstillæg kan adskilles. Da rådighedsbeløb til personligt tillæg iøvrigt bør fastsættes efter størrelsen af den gruppe pensionister, der er omfattet af disse regler, foreslås det, at de enkelte kommuners rådighedsbeløb til personligt tillæg i fremtiden gøres afhængigt af antallet af pensionister, der kan modtage fuldt personligt tillæg.

Rådighedsbeløbet fastsættes herefter efter den enkelte kommunes antal af pensionister, der efter beregningsreglerne kunne modtage et fuldt personligt tillæg, d.v.s.: at de pågældende pensionister har en personlig tillægsprocent på 100.

Samtidig foreslås, at det i pensionsloven præciseres, at der efter bemyndigelsesbestemmelsen i § 38, hvorefter chefen for Sikringsstyrelsen kan fastsætte regler om udbetaling af pension, også kan fastsættes regler om størrelsen af personligt tillæg.

Det er hensigten nu at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om beløbets størrelse, en bagatelgrænse, ved beregning af tillægget til medicinudgifter for at reducere de administrative ulemper, der er for-